

Yaratılanlar Yaratıcı Olamazlar

1970 yılında dünyada ilk kalp nakli yapan Afrika'lı ünlü doktor Christian Barnard'ın başarısı, ülkemizde ve dünyada akşam haber bültenlerinde önemli bir haber olarak duyurulmuştu. Sabahleyin görev yaptığım okulda öğretmenler odasında ders zilini beklerken nüfus sayımlarında din hanesine "Ateist" olarak yazdıran öğretmen arkadaşımız öğretmenler odasına girer girmez "**Tamam bu iş de halloldu.**" diye çığlık atarcasına bağırdı. Rahmetli Osman Şekerci arkadaşımız "**Hayrola B. Ne oldu?**" dediğinde, "**Daha ne olacak ölüme de çare bulundu.**" diye karşılık verdi. Sözünü ettiğim her iki arkadaşım da şu anda rahmetli oldular. Rabbim her iki arkadaşımın da taksiratlarını affeyesin. Amin....

Fen ve Teknoloji 52 yıl öncesine göre akli durduracak bir hızla ilerliyor. Öyle ki ölümsüzlük keşfedilip insanı tanrılaştırmak istiyorlar. Akıllı evlerde, her türlü konfora haiz köşk ve saraylarda eşi benzeri görülmemiş refah ve sağlık içinde yaşayan insan, içinde yaşadığı refah seviyesini kaybetmekten korkuyor, Bu korku, fen ve teknoloji, insanları dondurup yıllar, hatta yüzyıllar sonra uyandırma gibi söylentiler, inanmayanların içinde ölümsüzlük adına bir kıpırtı ve umut uyandırmaktadır. Bu kıpırtı ve umut inanmayan insanı bir an da olsa ölümsüzlük, mutluluk ve Tanrısallık gibi duyguları da beraberinde getiriyor. Ama zaman denilen esrarengiz kuvvet buna mani oluyor. Esen rüzgar, akan nehir gibi hızına yetişilemeyen zaman da her canlıyı adeta bir değinmen taşı gibi öğütüyor. Saçları ağartıyor, gözümüzün ve dizimizin ferini alıyor, gözlerimizin önündeki mor halkalar genişliyor, yüzümüzdeki kaz ayakları uzuyor, haftalar ve yıllar geçtikçe çoğalıyor. Yaş ilerledikçe bedendeki kırışıklıklara yenileri ekleniyor. Büyük paralar verilerek yaptırılan botokslar da yaşlanmamıza maalesef mani olamıyor, hatta daha da hızlandırıyor.

Her yıl, öğretim yılı başında dersine yeni girdiğim sınıflarda öğrencilere " bugüne kadar yaşadığı ve gezdiği köy ve kentlerde hiç camisiz köy ve kent gördünüz mü, veya dünyada en ücra köy ve kasabalarda Mabetsiz ve Mabutsuz bir köy ve kent bulmak mümkün mü?" diye soru sorarak onları konuştururdum. Sonra da yazı tahtasına ünlü bir tarihçinin "**Dünyayı dolaşınız dünya üzerinde yolsuz, okulsuz, telsiz, telefonsuz, doktorsuz, hastanesiz edebiyatsız köyler ve kentler bulabilirsiniz ama asla " Mabetsiz ve Mabutsuz" köyler ve kentler bulamazsınız.**" sözünü defterlerine yazdırır, yazı üzerinde öğrencilerin görüşlerini alarak onları teker teker konuşturur ve dersimi bu cümle ile bitirdim.

Bana kalırsa dünyada " Mabetsiz ve Mabutsuz " toplum olmadığı gibi dini ve kutsalı olmayan birey de yoktur. Çünkü insanların bir yaratını olduğuna dair yaratılıştan gelen sezgilerini bugüne kadar hiç bir güç ve dikta yok edememiştir. Nuh, Hud ve Lut'an Mısır Firavunları, Roma Kralları, ve Mekke'nin azılı müşrikleri hemen ilk akla gelenlerdir. Toplumlar içinde belki kendini bireysel olarak " Ateist, deist, agnostik olarak ifade eden " insanlara rastlayabiliriz. Dikkat ederseniz Allah'a

inanmayan bu insanların da kendilerine göre bir kutsalları vardır. "Ateistim" diyen insanlar da mutlaka yaratılıştan gelen bir sezginin gereği olarak kendilerine göre inanacak bir şey bulmuştur. Nitekim ünlü şairimiz de bu konuyu:

"Beşerin böyle dalaleti var/ Putunu kendi yapar, kendi tapar." Ya malı, ya şöhreti, ya makamı, ya da bir insanı, ya da Rabbimizin " Kendi nefsinin ilah edeni gördün mü?" (Furkan 43) gibi sahip olduklarıyla gurur ve kibri nedeniyle kendi kendini Rab edinenlere de rastlayabiliriz. Ama unutmayalım ki yaratılmış olan hiçbir şey kutsal değildir ve yaratıcı olamaz. Ancak yaratılanları, yaratan kutsaldır.

İki yıl önce dünyayı sarsan ve hala da sarsmakta olan covit dolayısıyla İtalya'nın önde gelen sanayicilerinden 93 yaşındaki Enrico, Coronaya yakalandığı için hastaneye kaldırılır ve uzun bir tedavi sonucu iyileşip, hastaneden çıkarken endüstriyel solunum cihazının kullanma bedelini ödemesi için fatura kendisine takdim edildiğinde yaşlı adam Enrico ağlamaya başlar. Doktor, fatura yüzünden ağlamamasını söylediğinde; bu defa Enrico söyledikleriyle bütün doktorları ağlatır.

-Ödemem gereken para yüzünden ağlamıyorum. Tüm bunları fazlasıyla ödeyebilirim. 93 yıldır Tanrı'nın havasını soluyorum ama bunun için bugüne kadar bu havanın bedelini Tanrı'ya hiç ödemedim. Hastanenin solunum cihazını bir günlüğüne kullanmak için 500 euro istendi. Tanrı'ya ne kadar borcum var biliyor musunuz? Bunun için... Tanrı'ya bugüne kadar hiç teşekkür etmedim. Onun için ağlıyorum."

Meşhur laftır. " Batmakta olan gemi ile, düşmekte olan uçakta ne ateist, ne deist, ne da agnostik kalırmış. Hepsi de Mü'min olurmuş. Ama böyle bir anda Mü'min olmanın inancımıza göre bir yararı yoktur. Nitekim boğulurken " Ben Musa'nın Rabbine inanıyorum" çığlığını atan Firavuna, imanının bir faydası olmadığı gibi. İyi günlerinde bizi aramayan dostumuzun sıkıntılı günlerinde iki büklüm kıvranarak bizden yardım talebinde bulunması ne ise, yaratánımızı sağlıklı ve refah günlerimizde unutup "Allah yokmuş gibi " yaşarsak sıkıntılı ve üzüntülü günlerimizde Rabbimiz bizi unutuverirse halimiz nice olur?. Nitekim Casiye 34. "Siz nasıl bugüne kavuşacağınızı unutuyorsanız bugün de biz sizi unuttuk....." buyruğuna muhatap olmanın vahametini kul olarak takdirlerinize arz ediyorum.

Ağrısız ve hastalıksız olarak havayı özgürce soluduğumuzda kimse yaşamı ciddiye almıyor; sadece hastaneye girdiğimizde solunum cihazını kullanarak nefes almanın bile parayla olduğunu öğreniyoruz. Ve makine ile teneffüs yaptıran hastaneye ve doktora hem para veriyoruz, hem de teşekkür üstüne teşekkür ediyoruz.

Allah sarı, ve siyah saçlarla yeşil ve ela gözlerle, pürüzsüz ciltle yaratan ve bu güzellikleri veren Rabbimize teşekkür etmek Enrico gibi aklımıza gelmiyor ama botoks yaptırdığımızda doktora hem teşekkür ediyoruz hem de cüzdan dolusu para veriyoruz.

Sağlıkla teneffüs ettiğimiz hava, ve bizleri en güzel şekilde ana rahminde musavvir olarak tasvir eden ve canlıların en güzeli, en mükemmeli olarak yaratan Rabbimize de teşekkür etmemiz gerekmez mi? www.kadirkeskin.net